

Lubomír Linhart

Pan Lubomír Linhart se narodil 25. května 1958 v Poděbradech. Jeho dětství silně ovlivnilo Labe a vstup do Skauta, se kterým prožil radosti i strasti. Má o 7 let mladšího bratra Petra, také provázaného s vodou, je totiž profesionálním rybářem. Otec pana Linharta, původem z Poděbrad, vlastnil jedno z poděbradských řeznictví. Matka pocházela z obce Stříhov u Městce Králové.

Základní školu navštěvoval v Poděbradech, kde učila jeho maminka. Pokračoval na Střední průmyslovou školu strojní, obor Provoz automobilové dopravy a ekonomie dopravy v Mladé Boleslavi.

V 9 letech se u Labe setkal se skupinou chlapců – díky tomu vznikl 3. vodní oddíl Skauta v Poděbradech. Pod vedením tzv. válečných skautů (vedoucích pamatujících 2. sv. válku) sjížděl na pozici háčka řeky po celé republice.

Mezi zkoušky skautů patřila i Tři orlí pera, těžká zkouška, která zahrnovala 24 hodin samoty, 24 hodin hladu a 24 hodin mlčení. S přáteli zůstali skauty i přes zákaz v roce 1970.

Později si začal s kamarády vydělávat na lodě při nočních směnách v místní sklárně. Při schůzkách v areálu bývalé Karlíkovy vily se báli přistižení. Po zjištění, že jejich aktivity nikomu nevadí, pokračovali i ve vypůjčování lodí od tamější zemědělské školy, sídlící právě v Karlíkově vile. Přes zákaz nošení kroje i veřejného hlášení se k organizaci oheň skautingu nevyhasl, a tak stále sjížděli řeky a žili život „kluků od Bobří řeky“, na což pan Linhart s láskou vzpomíná.

Na vojně nastoupil k technickému útvaru, kde se prováděly opravy vojenské techniky: zbraní i tanků. Dnes je rád za to, že na vojně nezažil polní podmínky či šikanu.

Společně se skautskými přáteli obdržel nabídku vstoupit do oddílu vodní turistiky Československého svazu tělesné výchovy a sportu. Právě ten vzal pod křídla bývalé skauty, kteří se nevzdali skautských myšlenek a aktivit. Kromě výletů na řekách po celé republice také jezdili lyžovat na hory a pořádali lyžařské kurzy.

Pan Linhart pracoval v kancelářích provozu – většinou na vedoucích pozicích. Po revoluci v roce 1989 se po uzavření podniku, ve kterém pracoval, stal nezaměstnaným. Poté působil na ministerstvu jako úředník pro správu národního majetku a jako předseda okresní privatizační komise pro okres Nymburk.

Celým životem ho provází knihy spisovatele Jaroslava Foglara. Právě ten ho inspiroval k životu „kluků od Bobří řeky“. S ním se setkal i na znovuoobnovení Skauta v prosinci 1989 v Knihovně hlavního města Prahy. Na tento okamžik rád vzpomíná.

Dnes patří mezi jeho největší záliby dějiny – nejvíce pak druhoválečná historie. V červnu 2004 se se synem kamaráda skauta zúčastnil 60. výročí vylovení spojenců v Normandii.

Nyní žije s přítelkyní většinu roku u hranic Bavorska a Čech. Zajímá se o minulost i současnost tohoto kraje. Pan Linhart je otcem dvou dcer – Lucie a Pavly. Lucie vystudovala na Karlově univerzitě politologii a pracuje na Ministerstvu financí. Pavla je absolventkou zemědělského lycea v Poděbradech a pracuje v reklamní agentuře.

Životopis Lubomíra Linharta pro „Příběhy našich sousedů“ Paměti národa zpracovali
Tereza Hrdinová, Kamila Husarová, Věra Orlová, Patricie Marcelisová a Matěj Lukš pod vedením
Mgr. et Mgr. Adély Štěpánkové.